

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Ing. I.**, bytom U., *zastúpeného Mgr. Františkom Popperom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom Horná 10, Banská Bystrica*, proti žalovanému **Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky**, so sídlom Jána Švermu 43, Banská Bystrica, za účasti účastníkov - **1/ TANO CONTO, s. r. o.**, so sídlom Podháj 57, Banská Bystrica, **2/ TANOARCH, s. r. o.**, so sídlom Majerská cesta 49, Banská Bystrica, **3/ TALCO SLOVAKIA, s. r. o.**, so sídlom Majerská cesta 49, Banská Bystrica, **4/ PLATÓN, s. r. o.**, so sídlom Podháj 57, Banská Bystrica, **5/ VIVA M&M, s. r. o.**, so sídlom Majerská cesta 49, Banská Bystrica, **6/ Autoservis FALCO, s. r. o.**, so sídlom Zvolenská cesta 17, Banská Bystrica, **7/ L.**, bytom G., **8/ R.**, bytom S., **9/ R.**, bytom N., *všetkých zastúpených Ing. Jánom Filípkom, bytom Mudrochova 15, Bratislava ako patentovým zástupcom*, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PP 5017-2007 II/6-2011 z 11. februára 2011, o odvolaní patentového zástupcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 23S/43/2011-52 z 25. apríla 2012, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 23S/43/2011-52 z 25. apríla 2012 **z r u š u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „krajský súd“) uložil podľa § 53 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP“) patentovému zástupcovi účastníkov konania v 1. až 9. rade poriadkovú pokutu vo výške 400 eur s odôvodnením, že patentový zástupca nepreberá súdne zásielky, a to predvolanie na pojednávanie nariadené na deň 28.03.2012 a na deň 25.04.2012, a svoju neprítomnosť neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami, čím hrubo sťažoval postup súdu v konaní.

Proti tomuto uzneseniu podal patentový zástupca v zákonnej lehote odvolanie namietajúc, že o existencii predvolaní na pojednávania sa dozvedel až vďaka upozorneniu

jedného zo zastupovaných. Na základe toho zistil, že v doručovaní zásielok nastala u všeobecného doručovateľa (Slovenská pošta) s účinnosťou od 01.01.2012 zmena, a kým bežné zásielky mu boli i naďalej doručované do poštového priečinku (P. O. Boxu), ktorý má u Slovenskej pošty zriadený, oznámenia o uložení zásielky sa do jeho poštového priečinku, ako to bolo do 31.12.2011, ale ani do jeho schránky umiestnenej v dome nedostali. Neprevzatie zásielok, ktoré konštatuje aj súd, teda nenastalo preto, že by úmyselne alebo z nedbanlivosti odmietal preberať poštové zásielky, ako to vyznieva z napádaného rozhodnutia, ale ako dôsledok zmeny pravidiel Slovenskej pošty, ktorá ho na uvedenú zmenu neupozornila.

Zistený skutkový stav ako „hrubé sťažovanie postupu súdneho konania“ preto považuje za nesprávne skutkové zistenie.

Ďalej poukázal na to, že nakoľko je medzičasom v dôchodkovom veku a svoje obchodné aktivity utlmuje, nedozvedel sa o uvedenom probléme ani na základe inej veci (takže len dúfa, že nedošlo k fikcii v doručení aj v iných záležitostiach).

Uviedol, že voči Slovenskej pošte medzičasom podal aj formálne (písomne) žiadosť o prešetrenie uvedenej situácie.

Uvedomujúc si zároveň, že chybou Slovenskej pošty, došlo k mareniu súdneho konania, za ktoré zrejme v konečnom dôsledku je zodpovedný on, keďže si v minulosti zriadil poštový priečinok, vyslovil svoje ospravedlnenie za vzniknutú situáciu.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a s opakovaním, že z jeho strany nedošlo vo veci k úmyselnému ani nedbalostnému hrubému sťažovaniu súdneho konania navrhol, aby súd postupom podľa § 210a OSP alebo odvolací súd zvážil jeho argumenty, ako i okolnosti vzniku uvedenej situácie o napádané uznesenie o poriadkovom opatrení v zmysle § 221 OSP zrušil.

Zároveň uviedol, že hoci medzičasom prijal opatrenia zabráňujúce opakovaniu vzniknutej situácie v budúcnosti, zároveň postupom podľa § 45 ods. 4 OSP oznámil súdu, že súhlasí i s elektronickou komunikáciou, na účely čoho zároveň uviedol svoju e-mailovú adresu: J..

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie a konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 53 ods. 1 OSP tomu, kto marí uplatnenie základného práva iného účastníka konania alebo kto hrubo sťažuje postup konania tým, že v súdom určenej lehote neurobí súdom uložený úkon alebo nesplní jemu súdom uloženú povinnosť a svoju nečinnosť v konaní neospravedlní včas a vážnymi dôvodmi, alebo sa neustanoví na súd, hoci naň bol riadne a včas predvolaný a svoju neprítomnosť neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami, alebo kto neposlúchne príkaz súdu, alebo kto ruší poriadok, alebo kto urobí hrubo urážlivé podanie, súd môže uložiť uznesením poriadkovú pokutu až do výšky 820 eur.

Uloženú poriadkovú pokutu môže súd dodatočne, a to i po skončení konania odpustiť, ak to odôvodňuje neskoršie správanie sa toho, komu bola uložená, alebo ak nastali dôvody hodné osobitného zreteľa; to neplatí, ak už bola poriadková pokuta zaplatená (§ 53 ods. 4 OSP).

Z predloženého súdneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) zistil, že patentový zástupca bol do konania pribratý spolu s účastníkmi v 1. až 9. rade, ktorých zastupuje v konaní pred žalovaným, a to uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 23S/43/2011-19 z 27. mája 2011. Toto uznesenie bolo patentovému zástupcovi doručené dňa 14.09.2011 spolu so žalobou a s uznesením o zastavení konania zo dňa 16.08.2011, č. k. 23S/43/2011-21 (pozri doručku na str. 23). Odvolanie žalobcu proti uzneseniu o zastavení konania patentovému zástupcovi doručované nebolo (č. 1. 31) a v súdnom spise sa nenachádza ani doklad o doručení uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 07.02.2012 sp. zn. 3Sžhuv/5/2011, ktorým bolo uznesenie krajského súdu o zastavení konania zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie. Z obsahu spisu teda nevyplýva (nie je preukázané), že by sa bol patentový zástupca dozvedel o zrušení uznesenia o zastavení konania a o pokračovaní v ňom.

Krajský súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 28.03.2012, na ktoré sa patentový zástupca nedostavil, ale nemal ani vykázané doručenie predvolania (č. 1. 42), keď zásielka s predvolaním na pojednávanie bola súdu vrátená až 10.04.2012 (č. 1. 45); tá istá situácia sa zopakovala i na pojednávaní dňa 25.04.2012, na ktorom bola patentovému zástupcovi uložená poriadková pokuta, avšak zásielka ako neprevzatá v odbernej lehote sa súdu vrátila až 26.04.2012. Z uvedeného je zrejmé, že patentový zástupca nemal v čase konania ústnych pojednávaní, na ktoré sa nedostavil, riadne vykázané doručenie predvolania (§ 46 ods. 2 veta druhá OSP).

Na základe zhora uvedených skutkových zistení ako aj z dôvodov odvolania podľa názoru najvyššieho súdu rozhodol krajský súd o uložení poriadkovej pokuty predčasne, nakoľko procesná situácia nenasvedčuje splneniu zákonom stanovených podmienok

pre uloženie poriadkovej pokuty z dôvodu, že sa patentový zástupca neustanovil na súd, **hoci naň bol riadne a včas predvolaný** a svoju neprítomnosť neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami.

Nakoľko Krajský súd v Banskej Bystrici napriek dôvodom odvolania a ospravedlneniu sa patentového zástupcu nevyužil možnosť rozhodnúť o poriadkovej pokute podľa § 210a OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 221 ods. 1 písm. j/ OSP napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil, nakoľko nebol dôvod na jeho vydanie.

Zároveň však najvyšší súd dáva do pozornosti najmä patentovému zástupcovi, že v zmysle § 6 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP je jeho povinnosťou postupovať v konaní v súčinnosti so súdom, uposlúchnuť príkaz súdu včítane riadneho preberania súdnych zásielok, nakoľko by v priebehu konania mihla byť uložená nielen poriadková pokuta, ale mohlo dôjsť aj k strate práv ním zastúpených účastníkov, a to v zmysle zásady, ktorá platila už v rímskom práve a podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“ t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou; v slobodne spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné či procesné.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 28. júna 2012

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Petra Slezáková